

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/8263.**

Benyújtás dátuma: **2019-11-26 10:36**

Parlex azonosító: **1IW176EM0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Korózs Lajos (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Pintér Sándor, belügyminiszter**

Az interpelláció címe: **"Egy újabb állami roma felzárkóztató program fullad botrányba!"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Emberi Erőforrások Minisztérium (EMMI) és háttérintézménye, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság (SZGYF) kínosan vigyázott, hogy ne ismétlődjön meg a roma nőket a szociális és gyermekvédelmi szakmára felkészítő első uniós program körül kialakult botrány, de úgy tűnik, hogy ez most sem sikerült.

Mint emlékezetes 2012 és 2015 között megvalósított első „Nő az esély” program körül komoly botrány kerekedett, amikor kiderült, hogy az együttműködő Országos Roma Önkormányzat (ORÖ) és az Emberi Erőforrások Minisztérium (EMMI) háttérintézménye, a Türr István Képző és Kutató Intézet egymillió forintokat számolt el az egyébként néhány tízezer forintos OKJ-s képzésnek megfelelő oktatásokért, ugyanennyit egy-egy fénymásolóra és tízmillióért szervezett zárórendezvényt az Akadémia dísztermében.

Jelenleg a második „Nő az esély” európai uniós finanszírozással létrejött programmal is komoly problémák vannak. Oly annyira, hogy 2019. májusától a program felügyeletét az Emberi Erőforrások Minisztériumtól átvette a Belügyminisztérium és annak háttérintézménye a Társadalmi Esélyteremtési Főigazgatóság.

A tanfolyamokon főállásban, nem a kormánynak dolgozó oktatók nyár óta nem kapják meg a megtartott órák után a nekik járó pénzeket. Ennek a késlekedésnek köszönhetően már több tanár otthagya a tanfolyamokat, mert elégük lett a tartós ingyenmunkából. A Belügyminisztérium felzárkózásért felelős helyettes államtitkárság a nyár óta kialakult áldatlan állapotot adminisztrációs hiányosságnak nevezte. Vagyis nem tudta vagy nem akarta a helyettes államtitkár még a nyár folyamán sem őszintén elmondani, hogy mi az igazság. Azok a tanárok, akik tisztességgel

megdolgoztak a fizetésükért, az államtól miért nem kapják azt meg.

Az ugyanis megítélésem szerint nem elfogadható magyarázat, hogy a tanárok kifizetéséhez szükséges pénz megvan, csak épp a teljesítésigazolások születnek meg nagyon lassan. Ez egy szép kifogás, semmi több. Mi lenne, ha a tanárok is hasonló dolgokra hivatkozva, mint például, hogy a tananyag kidolgozása megtörtént, de nem tudják azt a diákoknak oda adni, mivel nincsen meg hozzá a szükséges fénymásolópapír és ezért nem, vagy nagy csúszásokkal tartanák meg az órákat. Mekkora felháborodást okozna ez a tanulók körében, teszem hozzá jogosan! Az államnak nem lenne szabad adminisztrációs csúszásra hivatkozva több hónapon keresztül fizetés nélkül hagynia több tanárt, akik tisztességgel elvégezték azt a feladatot, amire szerződtek.

A közigazgatásban mára állandósult létszámhiány, illetve a minisztérium váltás sem mentesíti az államot a több hónapos károkozásért, amit a tanároknak okozott azzal, hogy részükre nem fizette ki a nekik jogosan járó munkabért.

Tisztelt Miniszter Úr!

- Hogyan fordulhat elő, hogy az állam saját oktatójának például egy millió forinttal tartozik hónapokon keresztül?

- Mikor kapják meg a tanárok elmaradt bérüket?

- Mi az oka és ki a felelős azért, hogy az állam nem fizette ki időben több tanár bérét?

- A program során megkárosított tanároknak milyen kárpótlást kíván adni az állam, amiért hónapokon át nem fizette ki munkabérüket?

Várom megtisztelő Válaszát!